

Robert Muellers tre hovedforbrydelser: Kørte 'Få ram på LaRouche'-specialstyrkerne; Mørklægning af de saudiske 11. sept.-terrorister; Kører nu 'Få ram på Trump'-specialstyrkerne

Leder fra LaRouche PAC, USA, 26. sept., 2017 – Executive Intelligence Review News Service vil torsdag, i denne uges udgave af EIR, udgive et dossier med titlen, »Robert Mueller er en umoralsk morder: Han vil gøre sit job, hvis I giver ham lov«. Dossieret demonstrerer, at det igangværende kupforsøg mod præsident Donald Trump køres af de samme personer, der satte Lyndon LaRouche i fængsel i 1980'erne, og som forhindrede afsløringen af saudierne og deres britiske controllers' rolle i terrorangrebet mod USA den 11. sept., 2001. Hensigten med alle disse tre kriminelle og forræderiske handlinger var at forhindre, at USA brød væk fra Det britiske Imperium, at USA vendte tilbage til det Amerikanske System for politisk økonomi og at USA gik sammen med Rusland og Kina – vore allierede i bekæmpelsen af fascisme under Anden Verdenskrig – for at besejre nutidens internationale terrorapparat, og med det formål at arbejde sammen om at opbygge verden gennem den Nye Silkevejsproces, som nu er ved at blive gennemført under Kinas lederskab.

EIR og dets stifter, Lyndon LaRouche, opfordrer alle verdens borgere til at cirkulere dette dossier bredt, som det

nødvendige middel til at forhindre et yderligere styrt ned i kaos og krig.

Den amerikanske befolkning har demonstreret deres afsky for det mislykkede forsøg på at påstå, at Rusland stjal valget fra de godtroende amerikanere, og det ligeledes mislykkede forsøg på at portrættere Trump som både en russisk marionet og tilhænger af hvidt overherredømme. Det eneste, der er tilbage, er det britiske 'Stjerne-kammer' (*latin: Camera Stellata*), der køres af Robert Swan Mueller III, baseret på hans svigagtige udnævnelse til særlig anklager, og det svigagtige dokument, udfærdiget af den britiske MI6-agent Christopher Steele, om Trumps angivelige underdanighed over for russisk afpresning.

FBI forhindrer nu åbenlyst retfærdighedens gang ved at nægte at overgive til USA's Kongres de dokumenter, der har relation til deres samarbejde med agent Steele fra britisk efterretning.

I valget i Tyskland i søndags kollapsede de to partier, der har ledet Tyskland siden Anden Verdenskrig, og således efterladt Tyskland – den hidtil eneste stabile nation i Europa – i en tilstand af kaos, hvor landet ikke kan regeres. Helga Zepp-LaRouche, hvis kandidatur til kanslerposten blev udelukket af den europæiske presse (selv, da hun på fremtrædende vis blev interviewet i den kinesiske presse!), bemærkede, at dette var endnu en demonstration af, at nedskæringspolitikken og de økonomiske vanskeligheder, påtvunget dem af det bankerotte, angloamerikanske finanssystem, havde vendt borgerne i Europa og USA imod alle former for det mislykkede lederskab efter krigen. Dette bevistes af Brexit, af valget af Trump, af oprør mod EU i det sydlige Europa og nu, af sammenbruddet i Tyskland.

Alternativet står klart for os alle, som det fremlægges gennem LaRouches Nødplan for at genindføre det Amerikanske System i Vesten, og gennem USA's fulde engagement i den Nye Silkevejsproces for global win-win-udvikling. Det er netop,

fordi præsident Trump har indikeret en hensigt om at gøre begge dele, at briterne og deres hit-men på Wall Street og oversidderne i Obamas efterretningssamfund febrilsk forsøger at afsætte ham.

Schiller Instituttet, stiftet og præsideret af Helga Zepp-LaRouche, vil optrappe sin kampagne i USA i de kommende dage. En ugentlig tale af fr. LaRouche på engelsk vil udgøre spydspidsen for et fremstød, der skal rekruttere og uddanne den vrede, amerikanske befolkning, så den ikke alene gør modstand, men også trækker på de kreative tænkere, der gav os moderne civilisation – dvs., Platon, Konfucius, Nikolaus von Kues, Leibniz, Kepler, Bach, Beethoven, Schiller, Vernadskij, Benjamin Franklin, Alexander Hamilton – for at gennemføre det nødvendige program for menneskehedens fremtid, og baseret på menneskets værdighed. LaRouche Political Action Committee (LaRouche PAC) vil ligeledes lancere en række undervisningsklasser, åbne for hele verden, om Lyndon LaRouches økonomiske og videnskabelige metode, som den nødvendige ammunition for de forestående kampe. Helga Zepp-LaRouches råd: »Kæmp som kriger-engle!«

Foto: FBI-direktør Robert Mueller modtager applaus under præsident Barack Obamas bemærkninger i Det Hvide Hus' Rosenhave, 21. juni, 2013. Her annoncerede præsidenten James Comey som sin nominerede til at efterfølge Mueller. (Official White House Photo)

**Puerto Rico skriger på
LaRouches program – Det er**

eneste mulighed

24. sept., 2017 – Når USA's Kongres åbner i morgen, vil embedsmænd og kongresmedlemmer fra Puerto Rico og deres amerikanske kongresallierede være til stede for ikke alene at kræve øgede bevillinger af nødfinansiering for at adressere skaderne på skønsmæssigt \$30 mia. i Puerto Rico, frembragt af to orkaner, men også en ændring i politikken for at give Puerto Rico grundlaget for økonomisk vækst.

Kongressens ekstreme PROMESA-lov, der blev vedtaget sidste år, angiveligt for at stabilisere øens budget- og gældskrise, *omfattende ingen bevillinger til økonomisk vækst*, men oprettede i stedet en finanskontrolstyrelse, der skulle indføre drakonisk nedskæringspolitik på øen – med nedskæringer af pensioner, lønninger, offentlige sundhedsydelser og vitale tjenesteydelser. Som *Business Insider* påpegede i dag, så er hele konkursbehandlingen, og gennem implikation kontrolstyrelsen, sat »på vågeblus«. Der bliver ingen betalinger på statsgælden. Der bliver ingen opkrævning af skatter og afgifter i flere måneder.

Diskussionen rejser spørgsmålet om det, Lyndon LaRouche har foreslået for at tackle disse nødsituationer – nye, føderale kreditinstitutioner, national bankpraksis, Glass-Steagall og de Fire Love. I 1965 havde Puerto Rico et fungerende kernekraftværk, der lukkede i 1968. Hvorfor ikke bygge et andet? Der er et presserende behov for byggeri af havne, skoler, hospitaler, hovedveje og jernbaner. Puerto Rico kan spille en rolle i at opkoble til den Nye Silkevej. PROMESA bør skylles ud i toilettet.

Washington Post rapporterer i dag, at store mængder føderal nødhjælp strømmer ind til øen, men hovedvægten ligger stadig på at vurdere skaderne og at redde folk, og der er dele af øen, der fortsat er isoleret. Genetablering af elforsyningen er stadig »langt borte«, iflg. Mike Highland fra American

Public Power Association, der samarbejder med Energiministeriet og New York Power Authority for at skønne, hvor store skaderne på Puerto Ricos elektricitetsnet er.

Åbningen af San Juans havn gjorde det muligt for 11 skibe at bringe 1,6 mio. gallon vand (1 gallon = 3,79 l), 23.000 feltsenge og dusinvis af generatorer og mad; og dusinvis flere skibslaster forventes i de nærmeste dage. Men det er et kapløb med tiden for at undgå en voksende humanitær krise. Dr. Natalie Nierenberg, specialist i smitsomme sygdomme ved Tufts Medical Center i Boston, sagde til Boston Herald, at smitsomme sygdomme er en enorm trussel, når mennesker lever tæt sammen og bruger generatorer, og som ikke er vaccineret. Hun advarede om, at smitsomme sygdomme og luftvejsinfektioner kunne »blive tårnhøje« i Puerto Rico, sammen med også vandbårne og moskitobårne sygdomme. Massachusetts General Hospital sender en gruppe frivilligt personale til Puerto Rico for at holde tabstallet nede.

Foto: En mand kører på cykel på en ødelagt vej i Toa Alta, vest for San Juan, Puerto Rico, 24. sept., 2017.

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke længere »Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de

traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Frie Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsdagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort

erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsdaysvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsdagen, som ingen kunne regere imod, selv om henvend en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale politiks uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbundsdagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det

nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

**Helga Zepp-LaRouche til
Xinhua:
'Bælte & Vej Initiativ' er en**

opskrift for fred

Leder fra LaRouche PAC, 24. sept. 2017: Kinas officielle nyhedstjeneste Xinhua's tysksprogede tjeneste udgav det følgende interview med Helga Zepp-LaRouche den 17. september.

Berlin, 17. sept. – Kinas »Bælte & Vej Initiativ« kan fremme verdensfred og mindske geopolitisk rivalisering langs sin rute, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifteren af den tyske tænketank, Schiller Institutet, søndag.

»Mange af nutidens verdenskriser har deres rod i manglen på økonomisk udvikling. Økonomisk udvikling er i dag et synonym for fred, og det kinesiske 'Bælte & Vej Initiativ' tilbyder dem udvikling«, sagde fr. LaRouche under et interview med *Xinhua*.

Hun bemærkede, at den kinesiske regerings initiativ overordnet set gør menneskehedens interesse som helhed til en prioritet, der kommer før nationale og regionale interesser. Hun sagde, at, hvis ledende globale kræfter som Rusland og Tyskland aktivt kan gå med i disse bestræbelser, vil det løse mange af de eksisterende problemer.

»Det er en opskrift for fred, udvikling og overvindelse af fattigdom«, sagde hun.

Ifølge statistikkerne beløber Kinas direkte investeringer i lande langs »Bælte & Vej Initiativet« til mere end \$60 mia. hen over de seneste fire år, mens kinesiske foretagender har etableret 56 zoner for økonomisk samarbejde og handelssamarbejde i flere end 20 lande, som har genereret næsten \$1,1 mia. i skatteindtægter og skabt 180.000 arbejdspladser.

Schiller Institutet, en international »bank« for politiske og økonomiske ideer, der har hovedkvarter i Tyskland, har udgivet en rapport, der beskriver den Nye Silkevej som en landbro og

forudser, at der ikke er nogen grænser for dette kinesiske initiativ og at det kunne opkoble alle fem kontinenter til hinanden og gøre det muligt for dem at samarbejde inden for et »win-win«-perspektiv, sagde fr. LaRouche.

I en diskussion om det forestående parlamentsvalg i Tyskland den 24. september sagde fr. LaRouche, at de konkurrerende partier, som Tysklands Kristelig-Demokratiske Union (CDU) under ledelse af kansler Angela Merkel, og Socialdemokraterne (SPD) under ledelse af tidligere medlem af Europaparlamentet Martin Schulz, ikke havde gjort deres standpunkt klart om udsigten til samarbejde med Kina. Fr. LaRouche, der leder et mindre parti ved navn Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (Bürgerrechtsbewegung Solidarität; BüSo), opfordrede det nye, tyske politiske establishment til yderligere at engagere sig i »Bælte & Vej Initiativet«.

Selv om valgresultatet »er temmelig givet, og Merkel sandsynligvis vil blive genvalgt som kansler«, foreslog fr. LaRouche, at en ny regering fokuserer mere på, hvad Kina har tilbudt, og vil tilbyde.

»De østeuropæiske lande, Balkan-landene, Italien, Spanien, Schweiz og Østrig handler allerede med mere entusiasme end den nuværende tyske regering ... folk vil indse, at samarbejde med Kina er i deres fundamentale interesse, især inden for industrien«, sagde hun.

Foto: Helga Zepp-LaRouche under den tyske valgkampagne.

Vi er stillet over for et

valg

Leder fra LaRouche PAC, 21. sept., 2017 – Det store spørgsmål, som historien stiller os i dette øjeblik, og som vil afgøre den fremtidige, historiske kurs, og endda, om der i det hele taget bliver nogen fremtidig historie, er, om USA, under præsident Donald Trump, fuldt og helt vil gå sammen med Kina og Rusland i det store Verdenslandbro-projekt samtidig med, at USA gennemfører statsmand og økonom **Lyndon LaRouches Fire Love**.

Præsident Trumps tale for FN den 19. sept., som med overlæg er blevet fuldstændig forvrænget af de løgnagtige transatlantiske medier, demonstrerer for enhver, der tager sig tid til at læse den, hvor tæt vi er på endelig at skabe de historiske forandringer til det bedre – hvis vi handler nu. Som det ses i de nedenstående, korte uddrag, så var præsident Trumps faktiske tale en passioneret appel til den suveræne nationalstats evne til at forbedre skæbnen og vilkårene for menneskeheden, og suveræne nationalstaters evne til at gøre fælles sag på vegne af den menneskelige art og faktisk skabe en ny renæssance. Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov responderede korrekt til fremstødet i præsident Trumps tale som helhed, da han karakteriserede den som »bemærkelsesværdig« og »en meget velkommen erklæring, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i meget lang tid«.

Samtidig var der også de barske fordømmelser af fire udenlandske regeringer. Der er ingen grund til at gentage dem her, for det er det eneste, medierne har dækket af talen, hvor de i en uendelighed gentager og udlægger det. Men det er uklogt, og de øger faren for krig.

LaRouche-bevægelsens bestræbelser nu kan være afgørende for, hvilken vej, dette går, selv på kort sigt. Vil kupforsøget mod præsidenten blive overvundet og endelig sætte ham fri til fuldt ud at samarbejde med Rusland og Kina, som han ønsker, og

som han må? Det vil forandre alt.

Den hårde kampagne imod »Russia-gate«-svindlen mod præsidenten, som blev udkæmpet ved hjælp af *Veteran Intelligence Professionals for Sanity's* (VIPS) memorandum fra 24. juli, har inspireret flere kræfter til at gå ind i kampen. Og den har været med til at inspirere dem, der allerede kæmper, til at kæmpe mere beslutsomt og ihærdigt. I går udgav Bill Binney og Ray McGovern fra VIPS, der netop har talt på en *EIR*-konference i Manhattan den 9. sept., en ny hit-artikel, »Flere huller i narrativen om Russia-gate«, på *Consortium News*, og som snart vil komme i *EIR*-magasinet. De fører krigen direkte over i fjendens lejr og giver ingen indrømmelser. Ligeledes i går tweetede chef for WikiLeaks, Julian Assange, at hverken Robert Muellers team eller Senatets Efterretningskomite havde »gjort sig den ulejlighed« at kontakte WikiLeaks eller ham selv. Dette gør hele deres såkaldte efterforskning ugyldig – at de ikke gør noget som helst forsøg på at kontakte en part, der alene er i besiddelse af betydningsfulde, og muligvis afgørende, beviser.

Nu har orkanen Maria »totalt ødelagt«, som præsident Trump sagde, Puerto Rico, som aldrig før i dets historie. Dets elektricitetsnet er ødelagt og må genopbygges fra grunden. Der er massive oversvømmelser. Den føderale regering responderer til nødsituationen, men det stiller omgående det overordnede spørgsmål: en genopbygning af alle de ramte områder i USA og indsættelse af den rette, nye infrastruktur, kan kun gøres gennem LaRouche-planen og LaRouches Fire Love, indbefattet massiv udstedelse af statslige kreditter sådan, som LaRouches handleplan for nødsituationen, »Ikke flere Harvey-katastrofer« fra 31. august, dikterer.

Foto: Præsident Donald J. Trump taler for den 72. samling af FN's Generalforsamling. (Official White House Photo by D. Myles Cullen)

Hvad medierne ikke fortæller om Trumps tale for FN og muligheden for internationalt samarbejde. POLITISK ORIENTERING 21. september, 2017. Se også 2. del her

Med formand Tom Gillesberg.

Tom Gillesberg: »Velkommen til disse ualmindeligt dramatiske tider, hvor det internationale spændingsniveau stiger, og heldigvis er det ikke kun entydigt den forkerte vej. Jo, medierne her, 'fake news' på alle 27 kanaler har jo haft travlt med at fortælle, at, nu holdt Trump jo sin store tale i FN og snakkede om bål og brand, Nordkorea, 'raketmand', selvmordpilot, 'vi kommer og nakker dig', eller noget i den stil, og nu rabler det hele nok. Men det er kun en meget lille del af historien. Det, som man *ikke* rapporterer, er, at den samme Donald Trump i sin tale til FN faktisk havde hovedfokus et andet sted. Det, der var bemærkelsesværdigt ved Trumps tale, var det, som bl.a. Lavrov, som var den russiske repræsentant – Vladimir Putin er ikke til stede ved FN's Generalforsamling i år, og så er det udenrigsministeren, der er højeste, russiske repræsentant og ham, der render rundt og møder præsidenter og alt mulig andet – og det, han sagde om

Trumps tale, det var, at den var bemærkelsesværdig. Den var tydeligvis ikke kun for internationalt brug, men også for den hjemlige publik. Lavrov sagde, at han særlig godt kunne lide, at Trump sagde, at USA ikke ønskede at påtvinge andre sin livsstil. 'Det er en velkommen udtalelse, som vi ikke har hørt fra en amerikansk leder i lang tid', sagde Lavrov. Også Trumps udtalelse om, at 'stærke, suveræne nationer lader ikke bare forskellige lande med forskellige værdier eksistere samtidigt, men også samarbejde side om side på basis af gensidig respekt'. Det, han yderligere sagde, som også er lidt i den dur, så at sige, det er, at Trump sagde, 'Vi må samarbejde om en fælles sag, som alle har interesse i. En fremtid med værdighed og fred for menneskene på denne vidunderlige Jord. Som præsident for USA sætter jeg Amerika først, ligesom I som ledere af jeres lande, altid sætter, og altid bør sætte, jeres lande først. Nationalstaten forbliver det bedste middel til at opløfte menneskets omstændigheder.'

Det egentlige fokus i talen, det nye i talen, det var, at han sagde, at det er nationalstaten og samarbejde nationalstaterne imellem, der er kernen til, at menneskeheden får en god fremtid. ...«

Hør hele Tom Gillesbergs analyse:

2. del:

**FN's generalsekretær
beskriver det internationale**

finanssystem som 'simpelt hen utilstrækkeligt'

19. sept., 2017 – I en tale i FN i mandags om finansiering til globale udviklingsmål, kaldte FN's generalsekretær Antonio Guterres finansiering for »afgørende for succes« med at opnå udviklingsmålene og beskrev det nuværende finanssystem som »simpelt hen utilstrækkeligt« til at opfylde formålet med at sikre udvikling for verdens befolkning.

Guterres beskrev resultaterne af den igangværende, vanvittige politik med at bruge QE (»kvantitativ lempelse«; 'pengetrykning') til at give den transatlantiske sektors kriminelle storbanker bailout siden 2008 og sagde:

»Verden skaber billioner i opsparinger hvert år. Men i dag indtjener næsten \$50 billioner af borgeres opsparinger lave eller negative afkast i stedet for at strømme til at finansiere 2030-dagsordenen, der vil skabe inkluderende, bæredygtig vækst.

Sat op imod de bydende nødvendige mål, der ligger til grund for 2030-dagsordenen, er nutidens finanssystem, der administrerer henved \$300 billioner i finansielle aktiver på vegne af os alle, simpelt hen utilstrækkeligt til formålet.«

Guterres nævnte tilfældet Afrika, hvor der strømmer flere penge ud af kontinentet gennem pengehvidvask, skatteunddragelse og ulovlige pengestrømme, end der kommer ind gennem udviklingshjælp, som eksempel på de uretfærdigheder, der sker.

Generalsekretærens krav om at bekæmpe skatteunddragelse og pengehvidvask, og om at »udnytte« de nuværende resurser, adresserer ikke den totale, systemiske ændring, der kræves, men han har i det mindste identificeret spørgsmålet, der skal adresseres.

»De valg, vi træffer mht. finansiering, vil være afgørende«, sagde han. »Vi kan vælge at beklage manglen på finansiering til 2030-dagsordenen i en verden, der overskylles med så meget uproduktiv og ulønnsom finansaktivitet. Eller, vi kan gribe chancen for at omforme finansaktivitet i overensstemmelse med vore presserende, kollektive behov.«

Foto: FN's generalsekretær Antonio Guterres (venstre) taler for FN. I midten, USA's præsident Donald Trump; til højre, USA's ambassadør til FN, Nikki Haley.

Endnu to advarsler om sammenbrud i forbindelse med, at Federal Reserve gør klar til at sælge værdipapirer

18. sept., 2017 – I kølvandet på rapporten i sidste uge fra Adam Smith Institute, der har hjemsted i UK, om, at banker i City of London var mere overgearede end i 2007 og var en »ulykke, der blot venter på at ske«, kom der i dag endnu to advarsler om den endnu større trussel om sammenbrud fra de amerikanske og europæiske markeder for selskabslån.

Deutsche Banks chefstrateg for kredit efterfulgte CEO John Cryans bemærkninger i sidste uge om, at centralbankerne havde skabt »bobler overalt«, med en advarsel om, at »de globale værdipapirspriser er de højeste i historien«. Den involverede historie går tilbage til 1800, og fremgangsmåden er kompliceret. Men banken rapporterer klart, at kreditten, eller obligationsmarkedet, er nærmere end nogen sinde før til den højest mulige, globale, gennemsnitlige pris, hvilket vil sige,

den lavest mulige, globale, gennemsnitlige rentesats. Deres rapport siger, »Så længe, de er så høje, er der altid risiko for en pludselig korrektion, der kunne virke destabiliserende for et finanssystem og en global økonomi, der synes at kræve sådanne forhøjede priser på værdipapirer.«

Rapporten påpeger ligeledes epidemien i Europa og USA med udstedelse af obligationer med »lite« eller ingen betingelser, hvilket vil sige, at selskabets evne til at tilbagebetale ikke kan vurderes. Et hjemligt eksempel kan findes i Jared Kushners familieejede ejendomsselskab, der skylder milliarder i lån uden, at firmaet har de fornødne indtægter til blot at betale renter på lånene.

Den seneste kvartalsrapport fra den Internationale Betalingsbank, BIS, indeholder en advarsel om en potentiel krise, eller et kollaps, for selskabslån. De vurderer, at 10 % af alle europæiske, ikke-finansielle firmaer er »zombie-selskaber«, der er blevet totalt afhængige af at låne til næsten nulrente og vil gå bankerot ved enhver signifikant rentestigning. De vurderer, at raten i den amerikanske selskabssektor er 16 % »zombier«. Husk, at IMF's globale gennemgang for 2017 tre måneder tidligere vurderede, at 20 % eller mere af amerikanske, ikke-finansielle firmaer ville gå i »betalingsstandsning« på deres lån ved enhver signifikant rentestigning, hvilket ikke nødvendigvis er det samme som at gå bankerot; så dette er også en alvorlig advarsel. »Ekstremt lave renter har gjort det muligt for disse selskaber fortsat at operere ... I tilfælde af en nedgangsperiode eller en opjustering af rentesatserne, kunne høje betalinger af gældstjenesteydelser og risiko for udeblivelse af betaling på gæld udgøre udfordringer for selskaber, og herved skabe modvind for vækst i BNP.«

BIS siger, investorer stadig mener, centralbankerne vil vende tilbage til kvantitativ lempelse, så snart et marked begynder at ryste. »Dette understreger præcis, hvor meget værdipapirpriser synes at være afhængige af de meget lave

afkast på lån, der har hersket så længe.«

I denne uge skal Federal Reserve beslutte, om den skal begynde at sælge aktiver, hvilket, hvis den meddeler dette, vil presse renterne op.

Foto: 'Zombie'-selskaber ...

Zepp-LaRouche: Går vi ned sammen med det transatlantiske finanssystem, eller går vi frem sammen med den Nye Silkevej? Dét er spørgsmålet

Leder fra LaRouche PAC, 19. sept., 2017 – Det følgende er et let redigeret udskrift af Helga Zepp-LaRouches bemærkninger under en diskussion med europæiske kolleger den 19. sept.:

Verden er i meget hastig forandring, og jeg ville sige, at hovedkampen bliver: Vil det finansielle sammenbrud bringe det transatlantiske system ned først, og skabe kaos og uorden, eller vil vi være i stand til at skabe orden i det – med USA og Europas nationer, der går sammen med den Nye Silkevej i et fuldstændig nyt, økonomisk system? Det lyder måske vanskeligt for mange mennesker, men det er faktisk absolut inden for rækkevidde.

Først og fremmest, så er finanskrisen verserende og uafklaret. Der var advarslerne fra BIS, den Internationale Betalingsbank, fra Adam Smith Institute, fra Giulio Tremonti, *Die Welt*, *Der Spiegel* osv. De advarer alle om, at den kommende finanskriser er en »ulykke, der blot venter på at ske«. Det tiltager virkeligt i styrke; det står bare ikke klart, *hvornår*: Bliver det ved udgangen af det indeværende kvartal, dvs. ved slutningen af finansåret? Vil det blive udløst af en anden faktor?

Men hovedsagen er, at finanselitens manglende vilje, eller uvillighed, deres totale uvillighed til at gøre noget ved årsagerne til 2008-krisen, nu hævner sig. Det står langt værre til med alle parametre end i 2008. Hvis de sætter rentesatserne op blot en lille smule, vil »zombie-bankerne«, »zombie-firmaerne« brase sammen med et brag. Og dette er virkeligheden.

De nuværende politikere, der tilslører dette, er enormt ansvarlige, kriminelt ansvarlige, fordi de udsætter den almindelige befolkning for enorme trængsler, hvis dette skulle ske. Det sker allerede i form af, at de rige bliver rigere, og de fattige bliver fattigere. Og især i Tyskland, hvor vi i øjeblikket har denne såkaldte »valgkampagne«, er mediernes medskyldighed med at holde alle relevante spørgsmål ude af debatten, det er – Goebbels ville skamme sig over at være en sådan amatør og 'nobody', i sammenligning med, hvad disse massemedier gør i øjeblikket mht. at holde virkeligheden ude af dette: Både mht. faren for det nuværende system, men selvfølgelig også mht. potentialet i det nye system, den Nye Silkevej. Og hvis folk ikke har noget kendskab til det, har de så noget andet valg end at være pessimistiske?

Og det er i sig selv en forbrydelse. Hvis man berøver mennesker de muligheder, der er til rådighed, tvinger man dem til at være kulturelt pessimistiske, og så får man selvfølgelig fænomener som AfD (det højreorienterede parti, »Alternativ for Tyskland«); man får journalister som Jacob

Augstein, der sagde, Merkel er AfD's moder, men dernæst konkluderer, at man da ikke kan gøre noget, så lad være med at stemme, for det giver ingen mening.

Disse mennesker er virkeligt meget onde.

På den anden side har vi den Nye Silkevejsdynamik, som ikke kan standses, med mindre vi får Tredje Verdenskrig; men det skrider fremad. Jeg mener, at ét af de mest håbefulde tegn er det, den tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin sagde på den særlige konference mellem Boao Forum for Asien og nogle franske institutioner i Frankrig. Han sagde, at europæerne ikke bør spille mere tid og se at komme om bord på den Nye Silkevej. De europæiske økonomier har presserende brug for økonomisk genrejsning, og derfor bør de omgående gå i samarbejde med den Nye Silkevej.

Dette er altså hoveddynamikken. Alt andet er en tilsløring og en afledning. Og hovedspørgsmålet for de europæiske nationer og for USA er: Går vi ned sammen med det transatlantiske finansielle ågersystem, der fører til Tredje Verdenskrig? Eller gå vi sammen med det nye system, som repræsenterer det Nye Paradigme for civilisationen?

Dette er altså den sammenhæng, i hvilken alt andet sker, inklusive sådanne virkeligt dramatiske begivenheder som FN's Generalforsamling, der finder sted netop nu.

Foto: Deltagere i BRIKS-topmødet, Xiamen, Kina. 4. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Præcis hvorfor hader Wall Street den Nye Silkevej og Lyndon LaRouche?

Leder fra LaRouche PAC, 18. sept., 2017 – Endnu et sammenbrud truer Wall Street/City of Londons finanssystem, og advarslerne om det kommer nu hurtigere og hurtigere, fra IMF til den Internationale Betalingsbank og til Storbritanniens Adam Smith Institute, hvis rapport i sidste uge kaldte det for »en ulykke, der blot venter på at ske«. Selv en af de største af disse banker, Deutsche Bank, advarer nu også om de gigantiske bobler og en »pludselig korrektion, der kunne destabilisere finanssystemet«. Henved 10 – 20 % af selskaberne i USA og Europa vil gå bankerot ved enhver signifikant stigning i rentesatserne, advarer de – Federal Reserve vil sandsynligvis udløse denne stigning i denne uge.

Tiden er inde til at huske på, at Lyndon LaRouche holdt en dramatisk, international udsendelse med en advarsel, i 2007: »Der er ingen mulighed for, at det nuværende finanssystem ikke kollapser, ingen! Det er færdigt! Det nuværende finanssystem kan ikke fortsat eksistere, under nogen omstændigheder, under noget præsidentskab, under noget lederskab, eller under noget lederskab blandt nationer. Kun en fundamental og pludselig ændring i det globale, monetære finanssystem vil forhindre et generelt og omgående kædereaktionslignende kollaps.« I samme udsendelse forklarede han – inkl. mht. lovgivende tiltag fra USA's side – hvad der kunne have stoppet dette forfærdelige sammenbrud i 2008.

Nu har han igen forklaret det.

Der er tre lande, hvis lederskab må forhindre endnu et styrt ud i kaos og massearbejdsløshed som i 2008: Kina, der kom igennem dette kaos og har været drivkraft bag størstedelen af

det økonomiske fremskridt siden da, med globale infrastrukturprojekter; USA, hvis præsident Donald Trump sidste år advarede om »en gigantisk boble på Wall Street« og lovede at genoprette økonomisk vækst; og Rusland. Den blotte tanke om disse tre magter, der samarbejder i et nyt paradigme for økonomisk udvikling – Kinas »Nye Silkevej« for store infrastrukturprojekter – destabiliserer fuldstændigt den angloamerikanske elite og de neokonservative, samt selveste London og Wall Street.

Som de oprindelige ophavsmænd, for årtier siden, til det nye paradigme med store infrastrukturprojekter, der nu virkeliggøres under Kinas »Bælte & Vej Initiativ«, er Lyndon og Helga LaRouche afgørende for dette samarbejde mellem store magter for fremskridt. Donald Trumps mønsterbrydende præsidentskab gør det muligt for USA at deltage.

Den statsanklager, der for 30 år siden havde den opgave at organisere »Få ram på LaRouche-specialstyrkerne« for at sætte Lyndon LaRouche i fængsel, er nu den »særlige anklager«, der forsøger at tvinge Trump ud af præsidentskabet. Robert Mueller forsøger at give præsident Trump »LaRouche-behandlingen«.

Så ophidsede er de neokonservative og finansbaronerne over muligheden for, at USA kunne tilslutte sig den Nye Silkevej, at deres amerikanske publikation, *Foreign Policy*, har udgivet et rasende angreb mod Helga Zepp-LaRouches kampagne til forbundsvalget i Tyskland! De er fast besluttet på at stoppe ethvert fremskridt for et sådant nyt paradigme noget steds i Europa og USA.

Men en tilslutning til den Nye Silkevej er præcis, hvad USA har brug for. Hvis Trump skal beskytte amerikanerne mod den »gigantiske boble på Wall Street«, han advarede mod, og bygge en ny, økonomisk infrastruktur for atter at gøre nationen produktiv og stor, så er dette midlet. Det amerikanske folk må tage kontrollen over Wall Street ved at insistere på en genindførelse af en Glass/Steagall-opdeling af bankerne. Det

er det første, nødvendige tiltag for at bringe den amerikanske økonomi ind i dette internationale samarbejde om store projekter.

Foto: Lyndon LaRouche på sin 95-års fødselsdag, sammen med sin hustru Helga og EIR-korrespondent Hussein Askary fra Sverige.

Foreign Policy angriber Lyndon LaRouche over den Nye Silkevej

18. sept., 2017 – Blot få dage efter, at et fremtrædende interview med spidskandidat til forbundsdagsvalget i Tyskland, Helga Zepp-LaRouche, hastigt »forsvandt« fra den tyske publikation *Junge Welt*, har det neokonservative magasin *Foreign Policy*, med hjemsted i USA, luftet sin galde mod Lyndon LaRouche for den blotte eksistens af Helga LaRouches kampagne. *Foreign Policy's* titel – »Lyndon LaRouche kører et pro-Kina-parti i Tyskland« – gør det klart, at spørgsmålet drejer sig om Kinas Bælte & Vej Initiativ, eller den »Nye Silkevej«, som Helga LaRouche prominent repræsenterer både i Kina og Europa.

Artiklen, der fremkommer umiddelbart før valget til forbundsdagen, viser ingen tegn på at have tjekket kendsgerningerne: Lyndon LaRouche er ikke millionær; Helga Zepp-LaRouche er ikke »russisk-tysker«; LaRouche publicerer ikke på websider kun på russisk og tysk; osv. »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej« er næppe en »bizar valgplakat« for nogen oplyst tysker. »Et eftersyn af global bankvirksomhed for at stoppe finanssystemets sammenbrud« er ikke en »vag idé«: det er en tilbagevenden til Glass/Steagall-loven.

Men dette er grundlæggende set et angreb fra geopolitikeres side på det nye, internationale paradigme, der afviser britisk geopolitik til fordel for samarbejde i nationernes gensidige interesse. Den succesfulde fremvækst af dette nye paradigme definerer Lyndon og Helga LaRouches arbejde gennem 40 år, og de repræsenterer det internationalt.

Foreign Policy's 'Rusland som lokkemad' à la McCarthy-perioden er tydelig og anklager LaRouche-parret for at »fremme Ruslands og Kinas interesser i Vesten«. Endnu tydeligere er frygten for LaRouche-parrets lederskab mht. selve den Nye Silkevejspolitik. »Spørgsmålet er, om LaRouche-bevægelsens virkelige publikum ikke er i Tyskland, men snarere i Kina, hvor der er voksende beviser for, at bevægelsen har indflydelsesrige tilhængere.« Surmulende bemærker *Foreign Policy*, hvor tit Helga Zepp-LaRouche nævnes som ekspert i den kinesiske presse; og den udstrakte profil af Helga LaRouche i *China Daily* i august fordømmes som en »forherligende smiger«.

Forfatteren af dette angreb, Bethany Allen-Ebrahemian, kommer fra East-West Institute i Hawaii, og den afskyelige foragt, hun føler for kinesisk intelligentsia og lederskab, er karakteristisk for neokonservative geopolitikere. De siger noget andet end virkeligheden, som er den reelle frygt for den Nye Silkevejspolitik og for LaRouche-parret som dens ledere.

Foreign Policy bliver én iagttager med hjemsted i USA, der nervøst tæller BüSo-listens stemmer ved forbundsdagsvalget.

Det er Bælte & Vej eller

nedsmeltning

Leder fra LaRouche PAC, 17. sept., 2017 – Den virkelighed, der konfronterer det transatlantiske finanssystem, har en vis evne til at hævde sig.

På den ene side er der tænksume statsmænd, såsom tidligere franske premierminister Jean-Pierre Raffarin, Macron-regeringens udsending til dette års Bælte & Vej Forum i Beijing, der den 16. sept. til *Xinhua* sagde, at »Europa bør tilslutte sig det af Kina foreslåede Bælte & Vej Initiativ så snart som muligt«, med *Xinhua*s parafrase. »Lad os gribe muligheden og skabe flere profitter. Jeg mener, vi vil opnå win-win-resultater gennem samarbejde med vore asiatiske partnere«, sagde Raffarin. »Frankrig, såvel som andre europæiske lande, har brug for hastig vækst. Vi bør blive involveret i stedet for blot at diskutere det, for så spilder vi en masse tid. Initiativet er meget vigtigt for Europa ... Kina tilbyder en hjælpende hånd.«

På samme måde er Panamas regering, der netop har etableret diplomatiske relationer med Folkerepublikken Kina efter i årtier at have haft relationer med Taiwan, nu i færd med fuldt og helt at komme med om bord i Bælte & Vej Initiativet. Under den kinesiske udenrigsminister Wang Yis besøg til landet, understregede præsident Juan Carlos Varela Panamas betydning som logistisk havne- og lufthavnsplatform og opfordrede Kina til at benytte Panama som dets område for iscenesættelse af Bælte & Vej Initiativet for hele Latinamerika. Medlem af Panama Canal Authority Economics Unit, Eddie Tapiero, understregede en yderligere, afgørende pointe: Bælte og Vej »er en ny forretningsmodel for globalisering i verden, og Panama bør ikke være en udenforstående. USA må, som alle latinamerikanske landes hovedpartner, blive en del af initiativet. Med alle spillerne, der arbejder hen mod samme mål, vil landene på længere sigt opnå en balance i deres styrke og stabilitet.«

Selv Rajoy-regeringen i Spanien synes at have regent ud, hvad vej, vinden blæser. Efter at have deltaget i Bælte & Vej Forum i Beijing, var Rajoys regering vært for et meget succesfuldt besøg i Spanien af Kinas statsrådgiver Yang Jiechi, hvor Spaniens yderligere integration i Bælte & Vej blev diskuteret.

På den anden side er der Wall Streets ekstremt opportunistiske intrigemagere, såsom Jim Rogers, uddannet på Balliol College (Oxford University) og sammen med George Soros medstifter af Quantum Fund, og som nu er gået egne veje som »investor og finanskommentator«, og hvis synspunkter, indrømmer han, bedst beskrives som den Østrigske Skoles monetarisme. I et interview, der blev udgivet af RT den 16. sept., sagde Rogers, at, hvis USA lancerer en fuldt optrappet handelskrig mod Kina, ville dette omgående give bagslag og sandsynligvis føre til, at Kina og Rusland trådte til og omgående erstattede det nuværende internationale finanssystem. »Hvis de indfører store sanktioner mod Kina, bringer det hele verdensøkonomien til fald. Og det vil sluttelig gøre mere ondt på USA end på Kina, fordi det bare vil tvinge Kina og Rusland og de andre lande tættere sammen. Rusland og Kina og andre lande forsøger allerede at etablere et nyt finanssystem. Hvis Amerika indfører sanktioner imod dem, ville de blive nødt til at gøre det meget hurtigere.«

Det, som disse udviklinger reflekterer, understregede Lyndon LaRouche i dag, er, at det, der er i færd med at blive skabt, er udviklingen af et nyt system, der vil fungere. LaRouche var den oprindelige skaber af dette nye system, der skulle erstatte det bankerotte Britiske Imperium, og mange af de personligheder, der i årenes løb var involveret sammen med LaRouche i promoveringen af denne politik, i alle dele af planeten, kommer nu tilbage for at spille større roller. Dette ses fra Thailand, til Europa, til Panama. Det er LaRouches indflydelse, hans ideer, der er drivkraften bag denne dynamik.

Noget er ved at ske, forklarede LaRouche. Hele feltet er ved at åbne op; der kommer atter frisk vand. Forskellige folk og

politiske kræfter vil komme med om bord og vil få jobbet gjort. Det er disse mennesker, vi må organisere med dette formål for øje, sagde han.

Foto: Der poseres for fotografen før receptionen med Kinas præsident Xi Jinping som vært for BRIKS-ledere og statsoverhoveder for inviterede stater. September, 2017. (en.kremlin.ru)

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder

af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne: Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens interesse på sinde

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende

verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finanssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier, men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellemøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er »en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred« i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil

kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er »stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig »er tilladt i vores land«.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program, konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på BüSo.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden BüSos valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og BüSos valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

Genopbygning af Syrien klar til start.

EIR's Stockholmskorrespondent Ulf

Sandmark rapporterer om

genåbningen af Damaskus Internationale Handelsmesse

EIR deltog i et møde på premierministerens kontor, hvor repræsentanter for mange af den gamle Silkevejs nationer fornyede deres forpligtende engagement til at samarbejde med Syrien – et virkelig historisk øjeblik. Den syriske premierminister Imad Khamis modtog med et stort smil sin personlige kopi af EIR's specialrapport. Efterfølgende mødtes Sandmark med ministeren for turisme, ingeniør Beshar Yazji, og med generaldirektør for Syrian Investment Agency, dr. Inas al-Omawi, samt med andre højtplacerede regeringsfolk. En særlig donation fra en meget fremtrædende, svensk EIR-abonnet, bestående af 15 kopier af Verdenslandbro-rapporten på arabisk til universiteterne i Damaskus og Aleppo, blev overgivet til præsident for Damaskus Universitet, prof. dr. M. Hassan al-Kurdi. I alt blev 40 kopier bragt til Syrien.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Alle ødelagte boligblokke, der sås i krigszoner i Damaskus, som tidligere var besat af væbnede oprørere, var ved at blive repareret.

Med Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag

**har vi den velsignelse at
høre de vise ord fra
den Meget vise gamle mand
iblandt os.**

**LaRouche PAC Internationale
Webcast,
15. sept., 2017**

✘ **Vært Matthew Ogden:** Aftenens udsendelse er noget speciel. Mange af jer ved, at hr. Lyndon LaRouches 95-års fødselsdag blev fejret for en uge siden, den 8. sept.; 95 år, en moden alder. Jeg lægger et billede op på skærmen af hr. LaRouche ved sin fødselsdagsfest den følgende dag. Det var en meget glædelig fest. Mange af de hilsner, der kom fra hele verden, var varme lykønskninger og hyldest fra mennesker, der har kendt hr. LaRouche, der har arbejdet med hr. LaRouche, og som respekterer hans bidrag til at ændre verdenshistoriens gang hen over disse mange og produktive 95 år. Nogle af disse hilsner er blevet samlet i et Festskrift; heriblandt hilsner fra meget fremtrædende politiske ledere fra USA – valgte repræsentanter og tidligere valgte repræsentanter. Richard Black fra Virginia, tidligere kongresmedlem Lacy Clay, tidligere justitsminister Ramsey Clark har sendt de varmeste hilsner. Tidligere senator Mike Gravel, der ligeledes har været præsidentkandidat og er berømt for Pentagon Papirerne. Der var dr. Hal Cooper, en ingeniør, der har arbejdet meget hårdt på visionen om Verdenslandbroen og har deltaget i nogle af de seneste begivenheder i New York City. Mark Sweazey, der er en leder af UAW (United Automobile Workers) fra Ohio, der har arbejdet med hr. LaRouche for at stoppe nedlukningen af automobilindustrien. Carol Smith, en aktivist fra Kentucky.

Ron og Denna Wierczorek, meget kendte aktivister fra South Dakota, borgere i dette land. Så er der kunstnere – Maestro Anthony Morss fra New York City, en fremtrædende dirigent; Alan Leathers, en sanger fra Washington, D.C. Dernæst, politiske, videnskabelige og militære ledere fra hele verden. Latinamerika – fra Argentina, Bolivia, Brasilien, Colombia, Mexico, Nicaragua, Peru. Der kom hilsner andre steder fra; fra hele Asien, inklusive flere hilsner fra Kina og Rusland. Folk fra Australien, Malaysia, Filippinerne, Thailand. Vi havde en rapport herfra for nylig; hr. Pakdee Tanapura, der arrangerede det meget succesfulde møde om Kra-kanalen, der netop fandt sted i mandags. Fra Spanien, og endda fra Yemen fra hr. Fouad al-Ghaffari, der er præsident for BRIKS' Ungdomskabinet. Vi håber at kunne udsende et interview med ham i løbet af de næste par dages aktivisme, han vil gennemføre i Yemen for at stoppe saudiernes folkemordskrig mod det yemenitiske folk.

Men, som I ser, så er det kun et lille udvalg af de mange varme hilsner, der er kommet fra hele verden og hele USA i denne glædelige anledning af hr. LaRouches 95-års fødselsdag.

I aften vil vi faktisk gå nogle år tilbage i tiden. Vi vil gå fem år tilbage til hr. LaRouches 90-års fødselsdag. Ved denne lejlighed holdt hr. LaRouche en tale, der nu er blevet temmelig berømt, og hvori han kræver afslutningen af partisystemet; men han fremlægger også programmet for USA's økonomiske genrejsning og en helt ny vision for det, der må sker mht. internationale relationer og dette lands politik.

Der er sket meget siden dengang, for fem år siden. Det synes næsten at være en evighed siden, mht. verdenshistoriens forløb. Hvis man tænker på, hvad der er sket, så blev denne tale, som vi skal ske et klip fra, holdt før kineserne vedtog den Nye Silkevej som deres officielle politik – Bælte & Vej Initiativet; før overfloden af nye udviklingsbanker, der kom fra BRIKS-landene – den Ny Udviklingsbank og Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank; før alle disse udviklinger fandt sted i udlandet. Og selvfølgelig, før det skelsættende

valg i 2016 her i USA.

Hvis man ser på, hvad der er sket i USA, i betragtning af, at denne tale, som vi skal se et klip fra, blev holdt under præsidentvalgkampen i 2012 mellem Barack Obama og Mitt Romney. Men det er næsten fænomenalt, hvor forudvidende, hr. LaRouche var, mht. det, der ville finde sted i USA; noget, som ingen andre så komme og sikkert ikke troede på, da de hørte hr. LaRouches ord dengang. Begge de såkaldte politiske partier i dette forrige præsidentvalg ophørte med at eksistere i deres tidligere form. Der er intet genkendeligt Demokratiske Parti, eller Republikansk Parti. Der er måske nogle af de samme personer, men ikke de såkaldte establishment-partier, vi havde før 2016, før oprøret i det Demokratiske Parti, der formede sig omkring Bernie Sanders, og dernæst oprøret i det Republikanske Parti omkring Donald Trump; før begge disse ting indtraf, fremlagde hr. LaRouche det, han kaldte afslutningen af establishment-partisystemet, der var i færd med at ødelægge selve USA's sjæl.

Vi har set dette fortsætte i 2016-valget, meget klart. Der var meget mere, der forenede det amerikanske folk end splittede det. Se f.eks. på den brede støtte til Glass/Steagall; noget, vi skal høre hr. LaRouche tale om i denne tale fra for fem år siden. Se på den brede støtte til infrastruktur, til produktive jobs; se på den brede opposition til konfrontationen med Rusland, der ville føre til Tredje Verdenskrig. Det er, hvad Hillary Clintons kampagne repræsenterede i det amerikanske folks øjne. Dette er, hvad det etablerede Republikanske Partis forskellige kampagner repræsenterede i det amerikanske folks øjne. Der var meget mere på det tidspunkt, der forenede det amerikanske folk end splittede det. Det var i realiteten LaRouche-programmet.

Går vi frem til nutiden og ser, hvad der er sket i USA i de seneste par uger, ser vi igen, at det amerikanske folk forenes. Se, hvad der skete i Houston omkring Harvey; den form for uselvskhed og næstekærlighed, som folk viste ved at gå ud

for at redde og beskytte folk mod denne naturkatastrofe. Dette kendte ikke til skel; der var ingen partilinjer. Der var ikke noget, »Er du et flertal, er du et mindretal? Er du Republikaner, er du Demokrat? Er du konservativ, er du liberal?« Alle var amerikanere. Den samme stemning skete i Florida i kølvandet på orkanen Irma dér. Vi ser nu, at det endda smitter i politik i Washington. I en meget spirende form, men USA's præsident har nu virkelig fornærmet establishment-personerne i det Republikanske Parti – Mitch McConnell og Paul Ryan og deres lige – ved at række ud til det Demokratiske Parti for at gennemføre et genrejsningsprogram for Houston og begynde at arbejde på noget af den politik, der burde have været politik fra Dag Ét. Dette skulle have været hans første 100 dage i embedet: Infrastruktur; produktive jobs. Dette begynder nu endelig at vise sig i en spirende form; og det er vores ansvar at forsætte med at lede.

Men jeg vil afspille dette uddrag af hr. LaRouches bemærkninger.

(Se hele LaRouche 90-års tale her (dansk): [»Evnen til at gøre det gode – Mennesket har en særlig opgave i universet«](#))

Her følger resten af webcastet i engelsk udskrift:

I think you'll find it fascinating

reflecting on what has happened in the past five years between

Mr. LaRouche's 90th birthday and Mr. LaRouche's 95th birthday.

In fact, what is the power of ideas to shape history? What do we

have to expect in the days, weeks, months, and years to come?

This is the vision that leadership, that statesman-like

leadership that you're about to hear from Mr. LaRouche. This is

how history is formed.

[BEGIN VIDEO]

LYNDON LaRouche: ... The problem is, {the party system}.

Now, George Washington, President George Washington and others, at the founding of our republic, as an independent republic, tried to {prevent} the formation of {a party system}.

And I think, the time has come, to eliminate {the party system}.

[applause] At this time, it's the only way, formally, through the legal process, that we could eliminate the possibility of these two kinds of Presidents.

What's wrong? Why should we have {party systems}? We have a Constitution, which is defined; the Constitution is fine, if

it's carried through, as intended; it is our system. But why do

we have to have parties intervening in between the process of selecting Presidential leadership in national government? Why do

we do that? What screwball invented this kind of nonsense?

Because that's what happened: People become partisan, and say,

"which party wins is going to determine the fate of the

nation!"

No party has that kind of right! There can not be a party, that has the right, to oversee and control the destiny of the nation! You can have a President, there's nothing wrong with that. But you can't have a President as the President of a party. Or, you can not have a conniving, between two Presidential teams, or two party teams, which connive by special agreement among themselves, to create the composition of a national government! These things are obscenities, which leaders of our nation, beginning from the George Washington Administration, recognized as evils! And the idea of going to a European kind of government, which is inherently corrupt – by its very nature, not necessarily by the {intention} of the people, or the intention of the politicians, {they just don't know any better!}

And the only way this can be done, is, if we infect the population, with the realization, {we do not want a party system!} We have state governments, don't we? Under our Constitution. We have local governments, within state governments, under our Constitution. We have bodies which the

nation creates, to perform functions of the Federal government,

the military and the rest of it. {So we don't need parties!}

They don't do any damned good!

I mean, it's like Franklin Roosevelt: If Franklin Roosevelt had just been the President and didn't have to deal with these damned parties, we would haven't the mess we got into. What we

need, we need to have {not} a contention, over which {party} is

going to win, when the party was {not} inherent in the conception

of nation. What we need is a Federal Republic, with its state composition and other local compositions playing their role.

{We don't need this party system} which is a system of inherently corruption. What we need, is the election, due process election, of a composition of government. And we don't

want people diverting the attention of the population, from the

issues of the nation, over the issues of partisanship! {That's}

where the problem lies!

When you rely on parties, as such, you set up a kind of controversy, or competition, for power, between or among party

systems. These party systems then {excite the passions} of the

foolish voters, who now are concerned about voting for the {party, first}, and the {nation, second!} When it must be the {nation, first,} and the not the party.

The voluntary part of the system, that's fine; the citizen has a right, to make formations, to make agreements among themselves, and to cast their votes accordingly, and to discuss

these matters accordingly. But we don't want the top-down rule

of a party system, which is controlled by the money sent to them,

by financial interests which control the money which gives one party advantage over the other! You want the bare citizen, as a

citizen, to have an equal right, and independence of this party

system.

This has been said, again and again, in the course of the history of the United States! That people with insight, realize

the essence of the corruption in the United States, is based in

and derived from the use of the party system. And you see it

right now: You have, the nation is now mortgaged, for the selection of its government, its national government, is mortgaged to the {party system!} Everything is stopped, except

which party is going to win! And one is almost as bad as the other.

And why should we be spending our time, selecting a government, of two parties, neither of which is fit to be our government! Why don't we have a national government selected in

the way that George Washington, for example, President George Washington, had intended? We would not {have} that mess! And the citizen would be called upon, not to decide who's butt he wants to kiss, but rather what the issues are and programs that

this citizen wishes to express. We want to engage the citizen in

the dialogue! We don't want to take the competition {between} groups of citizens. {We want the citizen to force the reality,

that he or she is voting for the government.} And what the citizens do in voting for a government, will determine the fate

of the nation.

We want to {confront} the citizen, with the responsibility

of {his} being accountable, or her being accountable, for the responsibility of what government is, and what it becomes. We have to {force} responsibility upon the individual citizen, as a citizen, not as a sucker, playing into some kind of game. And this has been understood for a long time, by the best thinkers of the United States, that it is the party system, as typified by the Andrew Jackson Presidency, one of the most corrupt Presidencies in our history. And the corruption that was done, to the United States, by the election of Andrew Jackson, and the people who controlled him, which were British bankers; so, Andrew Jackson was a tool of British imperial bankers: They owned him. They ran him. And it was because of the party system, that this could happen.

And we got the same thing today: You're shackled up with a couple of clowns – Dummo and the Crook, and the Insane Crook. Now, the only thing we can do, or the only thing I can do, on this thing right now, apart from telling you about this wonderful information, is to awaken you to realize what we're really up against, to recognize what the real problems are. If

you're thinking about looking at this mess out there, from the standpoint of Democratic or Republican, you're not thinking!

Because you're not thinking in terms of the essential interest.

Because what you're doing, whatever you do, you are imprisoned to

pledging your support, to a party! Not to the nation. Yes, you

say, "to the nation," but it's the party that controls you. And

that is how Andrew Jackson destroyed the United States, was with

the party system! That's what doomed Franklin Roosevelt. Franklin

Roosevelt would never have had this clown, Truman, stuck on him,

except for the party system business. And that's where our problem lies.

And we have to make that clear. Because we know what the state of mind is? What's the state of mind of the voter? He's

playing football, not politics! He's playing a version of football, baseball, whatever – gambling! Racketeering,

whatever! And his mind, his passion, is associated with winning

this, for this party, this team, this that, that and so forth

—
{not for the nation!} The objective of our system of government

must be to {force the citizen, as a citizen, to think through what the national interest is!} And we don't do it. We say,

"Which party are you going to support?" Well, what's the party

going to do? "Well, I think it's a good party," in other words,

they don't know what the hell they're doing — and they're

passion is involved in being sure they won't do it. And that's

where we stand. And that's the thing we've got to think about.

And you've got to destroy the self-confidence of those

damned fools, who think that the "party vote," the vote for the

party {should determine the decision of the nation.} That is a

false and fraudulent conception, and it's about time we called a

halt to it. And right now, would be a very good time. All

right. [applause]

Now, what're we going to do? Let's lay out, here, we have

our organization. We have a conception of how to organize this

nation, how to deal with the great crisis, the financial

crisis,

the economic crises, which occur in this nation; and which occur,

also, similarly, in other nations, which I think would tend, at

this time, to look with a friendly eye at what I might propose here, right now.

All right: First of all, the world is bankrupt. The trans-Atlantic region is {totally, hopelessly bankrupt!} Every part of Western and Central Europe is totally bankrupt! It's {incurably} bankrupt, under its present system. Nothing be done

to save it in its present form. There's no way you can bail it

out! There's no way you can take it out of this – except one way: Glass-Steagall.

Now, of late, you will have observed that Glass-Steagall has become increasingly popular, in England, in the continent of Europe, and other notable places! So what does Glass-Steagall do? Well, essentially it says that the system of government we're running under right now, is hopelessly corrupt; so, let's

shut it down! Let's shut down all the bail out. We're not going

to pay it! We jes' ain't gonna pay it! [applause]

So what're we going to do? Well, we're going to have a grand old time: We're going to go to a straight credit system, which is Glass-Steagall, immediately! Now, that means, that all those other guys, the gamblers, Wall Street types and so forth, are going to find themselves sitting – well: They have all these claims. All these values. They own all this property, in terms of title. But we say, the point is here, with Glass-Steagall, that you can run your kind of banking system if you want to – under penalties of law, of course! But you don't have any right to come to the Federal government, to demand that the Federal government bail them out, if they happen to go bankrupt.

Now, I can tell you, as you probably have suspected, that practically every part of the whole system in the United States, today, {is already hopelessly, incurably bankrupt!} And there's only one way we can escape from this bankruptcy: You want to have some money to live on? There's one thing you got to do:

Glass-Steagall! And that will open the... it won't solve the problem, but it will open the gates, to permit the problem to be solved.

If you take, and say, all these things that are not and don't conform to Glass-Steagall, all these things must be cancelled. That means these banks can still have their banking system, as long as they don't go bankrupt. We're not going to shut them down arbitrarily, we're just letting them out on their own, and saying, "this is not our business. The Federal government is not responsible for this."

All right, now that will reduce the debt of the United States, {tremendously!} It would have a similar effect in nations of Europe! The French banks would not be pleased with

1. They would probably say some very nasty things about me, but... things like that.

But the point is, the world now knows, and increasingly in Europe, and starting in England and other countries in Europe itself, there's an understanding that Glass-Steagall is a necessary alternative. And these guys are having a terrible time, in fighting off the Glass-Steagall popularity. But that

will do it.

The problem is, because we waited so long, since we cancelled Glass-Steagall, we waited too long, and they ran up a

hyperinflationary debt, which is really beyond even dreaming. So

therefore, the result is, if we go with Glass-Steagall, we're going to have relatively little money, under our Federal system;

because we wasted it by throwing it into the garbage pail, and we

can't get it back. So therefore, we're going to have to go to

another measure. Now, I said, national banking. Now, why

national banking? Because, unless you create a banking system,

under the U.S. government, under protection and regulation of the

U.S. government, you can't do anything much with the economy.

We have very little industry left in the United States, it's been systematically destroyed. Especially since the last three

terms of the Presidency. We have been running a garbage pail;

and therefore, we have no means, by ordinary means, to save the

economy. We don't have jobs. Now, as most of you know, under

NAWAPA, we would create, quickly, {4 million or more jobs} – real jobs! Really productive jobs. We would create, at least, immediately, a couple million more highly skilled categories of

jobs. We would start the process of a general recovery of the United States – but oh! Wait a minute! Got one more problem.

Where's the money going to come from, that we're going to loan,

for NAWAPA, and loan for other high-technology jobs, and certain

other kinds of skilled jobs? The Federal government is going to

have to {create credit}, which will be run through national banking system, so that under national banking and Federal government approval, we can conduit credit into creating these jobs.

Let's take the practical question of the food supply in the United States right now: As you probably know, food is about to

be cancelled, and the Obama Administration is doing everything possible to destroy it. Because they're doing everything to destroy food, for fuels.

So therefore, what're we going to do? Well, what we're going to do, is by giving the Federal credit, into, say, the

NAWAPA system, we're going to create a flow of credit, into the

various phases of this process, which will immediately charge NAWAPA, in particular, and other things that go with NAWAPA. We

have also, we have the lost auto industry, the whole Detroit system, for example, and we're going to put that back into work!

So, we're going to create, instantly, that is, by Federal decree

– instantly create sufficient growth, not only to get rid of this hopeless debt, which never was really a legitimate debt, at

all, and we're going to restart the economy, by taking people, when you have very few people who are actually involved in productive jobs, they're not involved in producing things;

they're mostly employed in various kinds of services, which are

not particularly productive, and do not lend any productive value

to the U.S. economy. They're simply pass-outs, under one guise

or the other.

So in this case, we are launching a recovery of the U.S.

economy, by supply the credit, as we did in the beginning of the

development of our economy, after we won our Revolution, we're going back to that system of recovery to get things moving, and

it's going to start immediately. And the easiest way for us to

do this, is NAWAPA. NAWAPA is a project, which is relevant, because it's focused on {water management}. And the problem we

have in the United States today, is a water management problem!

In the Central States, we don't have rain! We don't the means to

grow crops. And we don't have people who are employed, in actually productive forms of employment! Physically productive

forms of employment.

The difference is, with this kind of reform, of three steps:

NAWAPA as a driver, an incentive driver, which will save the organization of production in the Central and Western States of

the United States! The going back into the area of the so-called

Detroit area, with several million jobs, immediately, will have a

similar effect. Which means that we then can use a credit system, managed under Federal control, as we've used credit

systems, like Franklin Roosevelt did in the past, and use that kind of credit system under a Glass-Steagall type government system, and we can start the regrowth of the U.S. economy.

We also have, as a byproduct of this: If we as the United States {do} this, you will find that the nations of Eurasia, will

join us. You will find that nations of Europe, who are now being

destroyed by their own system, will now go back into functioning,

and we will use international credit, which is an extension of the national banking concept, instead of speculation, in order to

restart the economy. And that can be done.

So there is a practical solution, a {sane} practical solution, as opposed to the other kind, for this problem we have

as a nation. How far are we from getting it, is the question?

Well, that depends. It depends how desperate people are,

and how much their desperation is moderated by the sense of attachment to a solution. Our job is to present the solutions.

You know, society is actually led, when it's led, by a tiny minority of the human race. We have not, because of our underdevelopment, we have not built up nation systems, which

are

actually rationally, and truly represent {the will of human beings.} What we approach is the conditional will of human beings, by providing them with promises, which we hopefully can

keep, and that they will be satisfied by trusting us, by the means of the measures we offer to them, as suggestions. A very

tiny minority, of the human population in all nations, actually

has any comprehension, any qualifications for comprehension of how an economy runs or how it should be run. We have to bring them to us, to our ideas, our conceptions, based on the fact that

they need precisely the solutions that we present. It may not exactly what they would dream for, but it's what we could deliver! And if people understand that that's what the game is,

they'll accept it, at least in large part.

It's what they can believe that we can deliver. And it's our saying that we can deliver this, but we {can't do that, yet}.

And if you promise everything, they're not going to trust you, and for good reason. If you give specific promises, that {will

work}, and make sense, and can be explained to the people, it'll

work! And if they don't accept it, that's their fault!

But our responsibility, which is limited – we don't run the world; we don't have powers to supervise the world as a whole. We

can only argue! We can only argue as an intelligentsia, that we

have done some thinking that the other people have not yet caught

onto, or didn't know about. And we can tell them, what [we] can

do! What {we} understand, what {will} work for them; and say, "We're going to have to work harder, and better, in order to fulfill the kind of promises we wish to deliver." And say, we need their cooperation in doing that.

We've got to give them a sense, that whatever we're promising them, we're committed to delivering, and that our promise of delivery has been made credible to them. And that experience, as in the case of the Franklin Roosevelt recovery in

the United States during the 1930s, the same program, the same policy that Franklin Roosevelt used in reviving the U.S. economy.

But we have to tell these guys, "Stop being the kind of

idiot, who believes in the party system! That's number one. Number two, don't believe in Obama, get him out of there, and make sure he's removed quickly." And we're going to have to figure out what we're going to do about this Republican.

[laughter] Because that's a real weak point, there.

However, I believe this: If we can establish a functional Presidency of the United States as was done in establishing the

United States under George Washington's Presidency, if we have a

President, and we use our system of government, our constitutional system of government, we can solve this problem.

Not the way people would like, by "wish factory" or something, but by the fact, we can point the direction, and it's up to the

people to follow the direction, and choose to follow the direction.

{But we must do what is not done right now}: The problem with government now, is that the U.S. government and its functions, are chiefly one, big, damned lie! They promise things

that do not exist, or will not exist, and make rules which make

no sense, and are willing to get into wars, by which

civilization

and mankind in general, could be destroyed. And we have to use

that argument and that bill of particulars, as a method of convincing them, this has to be done.

And the key thing is this, to come back to the theme I

started with: Space. It's obvious, there's a limited timeframe

within which mankind can continue to live safely under the system

of the Sun, the current Sun system. The Sun has a limited –

some people say 2 billion years; some would say, well, long

before 2 billion years, the Sun is going to act up, and life is

going to be {most unpleasant} on this planet!

So, we as mankind, have to address this question. And it's

obvious that to address this question, we have to give new

attention, to space, the questions of space. We have to find

ways of intervening in the space system, or the solar space

system and so forth, and this is possible. But we must turn to

that direction, to think, "well, we can't stand around, following

a fixed recipe, like a kitchen cookbook recipe, forever. We have

to anticipate the problems which face mankind in the future,
we
have to search for solutions to those problems, and we've got
to
convince people.

And the big thing you have to do, is this: Most people in
the United States today, behave stupidly, and this, of course,
is
helped by the educational system, it's helped by the terrible
conditions of life of children, as well as adolescents, and
there
are many things that have to be done. And our job is, as a
minority in society, and with other minorities in society
which

{wish} to find and initiate true solutions for these
problems,
we have to get out, and convince people, and educate them.

And in particular, get them immediately to understand, that
these two Presidencies that they've stuck out there for
voting,

ain't shucks! And we've got to do something about that, and
the

best way, is to go out and say that these guys aren't fit to
run

anything, and give some indications of what we're thinking.

It can work. It can work because the situation of all

humanity, on this planet right now, is almost a hopeless one. The war danger, the thermonuclear war which is hanging over us right now, is threat number one. The shortage of food in the United States, for people, citizens of the United States, is another. The conditions of health care, are another. All of these conditions are intolerable! {And nobody's doing a damned thing about it, from the standpoint of government on down!} I don't hear of any big riots coming out of the Congress, against the lack of such needed reforms! They're going by... the party system. And I think we have to just treat the party system, as the kind of fraud that it has always been!

We should have a system of representative government, in which the citizens can use those other citizens who are the most qualified, and the most committed, to provide leadership, to provide the ideas and the leadership which is needed for the rest. If you can't be something, inspire it in somebody else.

Thank you. [ovation] [END VIDEO]

OGDEN: So as you can see, this is a speech which remains very timely in terms of its urgent political importance, and

we

would encourage you to watch the speech in its entirety; we'll make that available for you.

But if you just thinking about what you've just heard, the economic program, the prescience of what Mr. LaRouche's remarks

there were, five years ago, our country still finds itself in a

state of dire economic emergency, perhaps even having gotten worse in the last five years; and that program is still urgent

in terms of its implementation.

But what {has} changed is, indeed, the party structure as we thought we knew it at that time, has ceased to exist, in terms of

the two establishment parties – what was the Democratic Party and what was the Republican Party. And this is a change, perhaps, in par with what we saw in the middle of the 19th century when the two established parties at that time nearly ceased to exist: This was a turmoil out of which, perhaps the greatest President of our entire history, Abraham Lincoln, emerged.

But our responsibility, and what we have to recognize, is that the importance of Mr. LaRouche's leadership and the

importance of the leadership of that small minority which he was

discussing, is perhaps more important now, because of this very

reality, than ever before. As you just heard Mr. LaRouche

describe, in a very eloquent way, our job is to present the

solution, because society is actually led, by a very tiny

minority of intellectual leaders, and society as a whole invests

their trust in those whom they are confident have their best

interests in mind, and have the unique understanding of what must

be done; a very tiny minority has any qualified understanding of

how an economy actually must be run, and can deliver on that

understanding, which is the crucial ingredient. That's where

leadership comes from, that's what makes leadership qualified,

and that's what serves as the actual qualified leadership in a

republic such as ours.

Now, speaking of a republic, as my colleague Benjamin

Deniston noted in his {Festschrift} contribution to Mr.

LaRouche's 95th birthday: "When age is measured, not merely in

years, but in wisdom and in creativity, and especially in

contributions to the progress of society, we can truly say,

taking due note of Plato's famous {Timaeus} dialogue, we are truly blessed with Mr. LaRouche's 95th birthday, to have an old

man among us, a {very} old man among us."

So we wish Mr. LaRouche a very happy 95th birthday, and we wish him many more.

Thank you very much for tuning in to this special broadcast tonight, and we encourage you to watch that address in its entirety. Thank you and good night.

Lyndon LaRouches forudsigelser er nu gået i opfyldelse

Leder fra LaRouche PAC, 14. sept., 2017 – Det faktum, at præsident Trump er begyndt at arbejde med top-Demokrater i Kongressen, siden orkanerne Harvey og Irma, for i fællesskab at opnå de presserende nødvendige resultater for det amerikanske folk, har overrasket mange – men ikke os. Lyndon LaRouche forudsagde, i anledning af sin 90-års fødselsdag, for blot fem år siden, at »topartisystemet«, som var en vederstyggelighed for vor Forfatnings grundlæggere, var i færd med at blive fjernet. En række hidtil usete begivenheder, som har været totalt uventet af andre, men som i princippet blev forudsagt af LaRouche, har bragt os tættere på dette resultat i dag, end nogen andre havde forventet, selv på så sent et

tidspunkt som for blot et par uger siden!

Et umiddelbart resultat af denne forandring er, at det må hjælpe i kampen for Lyndon LaRouches Fire Love, med start i genindførelsen af den oprindelige Glass/Steagall-lov, under omstændigheder, hvor præsidentens kampagne for embedet lovede at genindføre loven, alt imens også mange Demokrater offentligt er gået ind for det. Og det sker på et tidspunkt, hvor selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute, som vi bemærkede i går, advarer om en nært forestående nedsmeltning af finanssystemet. Sagen kunne ikke haste mere.

Men briterne har ikke tænkt sig at opgive at sænke dette præsidentskab, ligesom de heller aldrig opgav at sænke Franklin Roosevelt. Vi må fortsætte vores kampagne for VIPS-rapporten, der afslører svindelnummeret med Russiagate. Langs retningslinjerne af de kampagner, der blev drøftet på **EIR's Manhattan-konference den 9. sept.**, bør VIPS-rapporten læses ind i Kongressens optegnelser (Congressional Record). Præsident Trump bør tvinge sin CIA-direktør, Mike Pompeo, til at fremstille den relevante, sandfærdige dokumentation.

En smuk illustration af betydningen af den indre konsekvens af **Lyndon LaRouches Fire Nye Love fra juni 2014**, kom frem under en højtideligholdelse den 12. sept. i det oversvømmelseshærgede Houston, og som medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Kesha Rogers, rapporterer om i dag. Som hun skriver, så samledes en overraskende stor flok, 1000 mennesker, på Rice Universitet for at fejre præsident Kennedys berømte »Månetale« præcis 55 år tidligere, og for at høre Apollo 13-astronaut Fred Haise. Blandt andre sigende bemærkninger, genkaldte oberst Haise, hvordan Apollo-programmet havde genopfundet sig selv efter det tragiske tab af tre Apollo 1-astronauter i en brand i rumfartøjet på jorden i 1967. Jeg ville tilføje her, at deres genlancering af sig selv var så succesfuld, at, i alle de efterfølgende rummissioner, mistede man ikke ét eneste menneskeliv frem til

katastrofen med rumfærgen Challenger i 1986.

I deres monografi om »Apollotraditionen« sagde Seamans og Mueller, to Apollo-topadministratorer, at det program, der blev gennemført efter Apollo 1-tragedien, krævede, at alle i programmet – omkring 30-40.000 mennesker – gentagne gange afkrævedes at genopfinde sig selv, som nye, bedre og mere kapable mennesker, inden for rammerne af et tværfagligt team.

For at sige dette på en anden måde – de var, i det mindste i en periode, i stand til at besejre middelmådighed. Middelmådighed dræber. Heri finder traditionen efter John Kennedy, Apollo-traditionen, sin plads inden for Lyndon LaRouches Fire Nye Love.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, ved sidstnævntes 95-års fødselsdag, september, 2017.

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé?

Leder fra LaRouche PAC, 13. sept., 2017 – »Vi ønsker et nyt paradigme i politik – bort fra geopolitik og frem til menneskehedens fælles mål«, erklærede Helga Zepp-LaRouche i et interview, der blev udgivet i den tyske avis, Junge Welt, den 13. sept., som vi rapporterede i går. »Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter Xi Jinpings initiativ for at skabe en Nye Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

Zepp-LaRouche tilføjede, at »visionen om den Nye Silkevej var

vores idé«, og dens fulde gennemførelse vil gøre en ende på »konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik i forbindelse med udstedelse af kredit, som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur skaber forudsætningerne for reel udvikling af hele det afrikanske kontinent«, og verden.

Men, få timer efter Zepp-LaRouches interview, trak *Junge Welt* artiklen tilbage – og fjernede alle spor af den fra deres website!

Hvad er det, der er så skræmmende ved en idé, kunne man spørge, at det forårsager en så ynkelig, klodset demonstration af censur?

Begynd med den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem hænger i den tyndeste tråd og kunne styrte ud i kaos, hvad øjeblik, det skal være. Ja, selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute måtte, i en rapport, der blev udgivet i dag, indrømme, at det globale finanssystem er »en ulykke, der bare venter på at ske«, og at de såkaldte »stresstests« af bankerne er et svindelnummer, der tilslører den kendsgerning, at bankerne i dag er langt mere gearret, end de var for et årti siden, umiddelbart før nedsmeltningen i 2007-08.

Det britiske Imperium ønsker afgjort ikke ideen om den Nye Silkevej på bordet som et alternativ, med dets eget finanssystem, der er ved at gå ned med et brag.

Hvis man er London, må man afgjort være bekymret over, hvad præsident Trump kunne finde på at gøre under sin forestående rejse til Asien i november, hvor han efter planen skal mødes med Kinas præsident Xi Jinping og vil komme i personlig kontakt med andre verdensledere – inklusive Ruslands Vladimir Putin – ved USA-ASEAN og APEC-topmøderne. Alle Londons bestræbelser på at »rulle Trump i tjære og fjer« er hidtil mislykkedes: som Politico bemærkede i en artikel med

overskriften, »Teflon Donald Trump«, »Demokrater har angrebet præsidenten forfra og bagfra, men opinionsundersøgelser og fokusgrupper viser, at intet af det virker.« Det ser ud, som om almindelige amerikanere ikke er så dumme, som briterne kunne tænke sig, og stadig ønsker faglært beskæftigelse, seriøs investering i infrastruktur og samarbejde med andre nationer for at opnå disse resultater – politikker, som Trump lovede vælgerne, men endnu mangler at handle på.

Som Helga Zepp-LaRouche understregede under diskussioner i dag med kolleger, så er det, som briterne, Wall Street og den Europæiske Union tilbyder folk på begge sider Atlanten, blot at holde sig til finanssystemets eksisterende regler og standarder, men det »er alt sammen bygget på sand«. Det handler ikke om andet end at holde den spekulative boble gående, intakt, og sikre, at der ikke er noget samarbejde med Kinas Bælte & Vej Initiativ. Men for hver dag, der går, bliver denne Nye Silkevej og dens win-win-fremgangsmåde over for globale relationer, og udsigten til reel investering i store infrastrukturprojekter, mere og mere attraktiv.

Og dét er en idé, som briterne frygter – og med god grund. Som Lyndon LaRouche sagde i en berømt tale i São Paulo, Brasilien, i 2002: »Hvorfor kan vi ikke ændre reglerne? Er vi da ikke mennesker? ... Er mand og kvinde ikke ligeligt skabt i Universets Skabers billede, og begavet med disse evner? Har vi ikke, frem for alt andet på denne planet, myndighed til at ændre reglerne? Vi har evnen. Det er det, suveræniteten vil sige. Suveræniteten vil sige evnen til at skabe de regler, ved hvilke vi kan overleve.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche optrådte på et engelsksproget, kinesisk Tv-show, under sit besøg til Kina i foråret 2017, hvor hun deltog i »Bælte & Vej Forum«.

Rapport fra konference i Bangkok om Kra-kanalen

12. sept., 2017 – I dag rapporterede Pakdee Tanapura tilbage om den meget succesfulde konference om Thai-kanalen (Kra-kanalen), der blev afholdt mandag, den 11. september i Bangkok. Flere end 250 mennesker deltog, inklusive økonomer, videnskabsfolk, regeringsfolk, akademikere, militær- og erhvervsledere. Alle var meget bevægede over talernes entusiasme. Tanapura fremhævede repræsentanten fra Panama, der talte om historien om, og den seneste udvidelse af Panama-kanalen. En gruppe af 30 repræsentanter for lokalsamfund fra syd rejste til Bangkok for at give deres støtte, og for at tilbagevise dem, der forsøger at oppiske modstand på baggrund af miljøhensyn og menneskerettigheder, fra den sydlige befolkning.

Der var ingen officiel repræsentation fra regeringen, hvilket var forventet, men medlemmer af Statsrådet og de meget højtplacerede, pensionerede militærledere understregede, at situationen nu er moden, og regeringen kan og bør tilslutte sig denne indsats. En tidligere øverstkommanderende (general Saiyud, der også talte på konferencen i 1984 med Lyndon LaRouche) foreslog, at projektet blev udnævnt til et Royalt Projekt for at undgå de politiske problemer. Fire kinesiske talere gjorde det klart, at Kina blot venter på, at regeringen skal godkende projektet, for at de fuldt ud vil engagere sig.

Der var ingen fra USA's ambassade, der deltog, på trods af invitationer, men den indiske ambassade og andre sendte repræsentanter.

Flere kinesiske pressemedier var til stede og forventes snart

at udlægge artikler. Den Singapore-baserede *China News Asia* filmede hele arrangementet og afholdt interviews med flere af talerne og har planlagt at skrive en stor artikel (Singapore har generelt spillet briternes spil med at opponere mod Kra-kanalen og hævdet, den vil underminere deres strategiske position – dvs., briternes strategiske situation – i Malaccastrædet.)

Endnu et forum med fokus på finansieringen af projektet vil snarest blive planlagt. Pakdee mener, at konferencen skabte betydeligt momentum og entusiasme, som det vil blive vanskeligt at undertrykke.

Se også: [Rapport på LaRouchePAC's webside.](#)

Se også: [LPAC-TV \(42 min.\) Kra Canal The Development of Southeast Asia](#)

BüSo-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen *Junge Welt* i sin udgave af 13. sept. et interview med BüSo-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller

til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-kicker.

På spørgsmålet om, hvad BüSo står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder interviewer, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en enestående chance for at løse flygtningekrisen på et humant grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.«

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller *Junge Welt* spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i

26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre såkaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give sig udslag i stemmer.»

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger interviewereren.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

*Foto: Helga Zepp-LaRouche i **BüSo's valgspot**. Se den her (dansk tekst).*

**Hvem forsøger at ødelægge
præsidentskabet
og starte en verdenskrig med**

Rusland?

– Det 'russiske hack' var et inside-job.

**Executive Intelligence Review
Konference,**

9. sept., 2017

Will Wertz: For mange år siden, faktisk for 2.500 år siden, skrev Platon to dialoger, blandt andre; Timaios og Kritias. Det, han diskuterede i begge disse dialoger, er en oversvømmelse, der udslettede en hel civilisation. I Timaios beretter Platon, at en præst sagde til Solon,

»I hellenere er ikke andet end børn. Der er ikke én eneste gammel mand iblandt jer. Der har været, og vil igen komme, mange ødelæggelser af menneskeheden, der fremkommer af mange årsager. De største er blevet frembragt gennem ild og vand.«

Han påpeger, at grunden til, at disse civilisationer ikke kunne håndtere sådanne naturkatastrofer, er, at

»Gudernes overbærenhed begyndte at svækkes, og de begyndte at opføre sig upassende. De blev inficeret af ondt begær og magtens arrogance«.

Vi har nu heldigvis i USA nogle 'gamle mænd' – i særdeleshed Lyndon LaRouche; som faktisk er yngre end de fleste mennesker mht. til hans intellekt.

Jeg vil fremlægge præcis, hvad det er, Lyndon LaRouche har kæmpet for, i en kort gennemgang, for jeg har ikke tid nok til at gå i dybden. Men Lyndon LaRouche har, som Dennis antydede, kæmpet imod Det britiske Imperium, en kamp, der mindst går

tilbage til hans tid i Anden Verdenskrig på det indiske subkontinent i Burma – som det hed dengang – og Indien. Han så på første hånd briternes folkemordspolitik mod den indiske befolkning. På dette tidspunkt udviklede han et livslangt forpligtende engagement for at besejre Det britiske Imperium, og til at gøre det, Franklin Roosevelt under krigen sagde til Winston Churchill, at han var forpligtet over for at gøre. Roosevelt sagde, vi udkæmper ikke Anden Verdenskrig for at bevare Det britiske Imperium. Efter Anden Verdenskrig vil vi bruge det Amerikanske Systems metoder for økonomisk udvikling til at udvikle resten af verden. Desværre blev denne Roosevelts mission saboteret efter hans død af Winston Churchill og af Harry S. Truman; sidstnævnte var en meget smålig mand. Man fik den første mobilisering mod Rusland, og mere specifikt mod den alliance, som Roosevelt var forpligtet overfor; og som var en alliance mellem USA, Rusland, Kina og andre nationer for at udvikle planeten ved hjælp af det Amerikanske Systems metoder.

Download (PDF, Unknown)

Se *hele* *konferencevideoen*
her: <https://www.youtube.com/watch?v=hzJC1lxnvvU>

Foto: Den britiske geopolitiker, Harold Mackinders kort. Den grundlæggende idé er, at man ser på Europa, Afrika og Asien, og det er verdens-øen. Den britiske politik var at omringe det, de kaldte omdrejnings-området eller hjertelandet, som er Rusland, med en intern halvmåne. Mackinders grundtema var, at »den, der hersker over Østeuropa, kontrollerer hjertelandet. Den, der hersker over hjertelandet, kontrollerer verdens-øen. Den, der hersker over verdens-øen, kontrollerer verden«. Grundelementet i Det britiske Imperiums geopolitik, og i deres to 'Verdenskrige'.

Trump udviser lederskab; Mobilisér amerikanerne for økonomisk genrejsning og infrastruktur

Leder fra LaRouche PAC, 11. sept., 2017 – På 16-års dagen for 11. september-angrebet på USA, er USA blevet ramt af ødelæggelserne efter to forskellige orkaner, med en tredje på vej. I modsætning til den respons på 11. sept., der kom fra George Bush, som omgående etablerede politistatsinstitutioner i USA og indledte processen med »permanent krigsførelse« – for det meste mod nationer, der absolut intet havde med 11. sept. at gøre – så responderer Trump til de aktuelle katastrofer med sandt lederskab. Efter at have fået en omfattende briefing om orkanen Irmas hærgen i Florida, instruerede Trump søndag alle føderale organisationer til at give fuld støtte til FEMA (Federal Emergency Management Agency) og til at »fortsætte med at støtte delstatsindsatser og lokale indsatser for at redde liv, fremme bestræbelser for at finde husly og efterkomme anmodninger om hjælp til berørte områder«. De forskellige militære grene er mobiliseret til at sørge for redning og nødforsyninger af mad, vand og andre fornødenheder til de millioner af fordrevne mennesker. Han ringede personligt til guvernørerne i de stater, der lå på Irmas vej, for at forsikre dem om fuld støtte fra den føderale regering.

Trump vendte sig ligeledes mod det Demokratiske Partis lederskab for at vedtage en tværpolitisk lov om at dirigere \$15 mia. af føderale midler til at påbegynde processen med genopbygning i Texas, og der vil behøves langt flere midler til at påbegynde genopbygningen efter Irma.

Et par milliard dollars vil naturligvis end ikke begynde at genoprette skaderne efter de nylige orkaner, og da slet ikke indlede processen med at genopbygge nationens smuldrende infrastruktur, for at forhindre den næste omgang naturkatastrofer i atter at fange nationen uforberedt til at forsvare sig. Hertil kræves en lancering af mekanismer til udstedelse af statslig kredit i Hamiltons tradition, for at skabe de flere billioner af dollars, der kræves for atter at gøre USA til en produktiv nation, som det skitseres i **LaRouches Fire Love**.

Trump hælder også mod at afslutte den såkaldte politik for »gældsloft« – som ville være et skridt hen imod at muliggøre et anlægsbudget for byggeri af infrastruktur gennem statslig kredit, der ifølge sin natur frembringer sin egen tilbagebetaling ved at løfte nationens produktive platform som helhed.

Trumps mobilisering skaber betingelserne for, at dette langt større foretagende kan realiseres. Den amerikanske befolkning væmmes ved Bush- og Obamaregeringerne, der pumpede billioner af dollars ind i bailouts for Wall Streets og City of Londons institutioners spillekasino-gæld, alt imens de førte evindelige krige i udlandet og gennemtvang nedskæringspolitikker hjemme.

Kast et blik ud i verden. Blot i sidste uge bragte BRIKS-konferencen i Xiamen og det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok repræsentanter for flertallet af verdens nationer og folkeslag sammen for at udvide den Nye Silkevejsproces, under ledelse af Kina og Rusland, for at opbygge moderne nationer i den tidligere koloniserede verden, og for at åbne en af verdens sidste, »fremskudte grænseposter« i det russiske Fjernøsten, gennem internationalt samarbejde. I dag mødtes i Bangkok politiske ledere og erhvervsledere fra Thailand, Japan, Kina, Europa, Malaysia, Singapore og andre, for at fremskynde byggeriet af kanalen tværs over Kra-landtangen i det sydlige Thailand, et af de store projekter, som Lyndon LaRouche har promoveret i mere end tredive år, siden han holdt

hovedtalen på en lignende konference i Bangkok i 1984.

Forskellen i dag er, at Bælte & Vej Initiativet nu eksisterer – som ligeledes første gang blev promoveret af LaRouche, som opfandt betegnelsen »Nye Silkevej« efter Sovjetunionens sammenbrud, som et middel til at forene verden gennem udviklingssamarbejde. Visionen om Store Projekter, der blev blokeret af det britiske geopolitiske system, der har domineret USA siden Franklin Roosevelts og Jack Kennedys død, bliver nu gennemført i forbløffende tempo under det Nye Silkevejsparadigme.

Præsident Trump har gjort det klart, at USA bør være en del af denne proces i samarbejde med Rusland og Kina, for atter at gøre Amerika stort på samme måde, som Kina atter gør Kina stort gennem samarbejde om udvikling, og som Rusland på samme måde atter gør Rusland stort. Dette er ikke en konkurrence ud fra principperne om nulsumsspil og geopolitik, men derimod et krav om, at menneskeheden nu opgiver sin barnagtige adfærd og skaber en samarbejdende verden, der er mennesket værdigt.

Foto: Præsident Donald J. Trump ved Austin Emergency Operations Center, 29. aug., 2017.

Irma hærger Florida; Georgia og de to Carolina-stater vakler allerede

11. sept., 2017 – Efter at have ramt Florida Keys, og igen ramt Naples, Florida, har orkanen Irma hærget i hele staten – fra nord til syd, og fra øst til vest. Udfald i elforsyningen har ramt henved 10 mio. mennesker, defekte

kommunikationssystemer er overalt, og blokerede veje gør det ekstremt vanskeligt at foretage et totalt skøn over skaderne, især i Florida Keys, som en reporter på stedet beskrev som en »krigszone«.

Foreløbig rapporteres der om fire dødsfald i Florida, men myndighederne forventer, at dette tal vil stige, især ødelæggelserne i Florida Keys taget i betragtning. Fox News rapporterede, at der her ikke er brændsel, elektricitet, vand i vandhanerne eller fungerende mobiltelefoner.

»Borgerne vil ikke kunne vende tilbage til Florida Keys i flere uger«, sagde rådgiver fra Homeland Security, Tom Bossert, i dag. Der er meget få forsyninger, og det varsler en humanitær krise for dem, der ikke tog væk.

På en pressekonference her til morgen skønnede Eric Silagy, præsident for statens største elværk, Florida Power and Light, at mere end halvdelen af staten – 10 millioner mennesker – er uden strøm, hvilket langt overstiger de 6,2 mio., der mistede strømmen under superstormen Sandy. Bemærk: I 2013 pralede FPL med, at de havde investeret \$3 mia. i »smartgrid-infrastruktur« for at skabe et »stærkere, smartere og mere stormresistent elektricitetsnet«, rapporterede *The Atlantic*. Det var stort set »det bedste, landet kunne have præsteret«, men nu har Irma åbenbart »ødelagt i hvert fald en stor del af dette system«.

FPL's vicepræsident for kommunikationer, Rob Gould, sagde til ABC, at, alt imens østkystnettet kunne genoprettes inden for en standard tidsramme, så ville der blive behov for en »engros-genopbygning« af vestkystens elektricitetsnet, som muligvis ville blive den længste og mest komplekse i USA's historie.

Med stormen, der bevægede sig mod nord, forårsagede et skybrud store oversvømmelser i Jacksonville, på grænsen til Georgia, som udløste et nødvarsel om akut oversvømmelse. Da Irma kom

ind over Georgia, rapporteredes om en tornado, afledt af stormen, på kysten, og man udstedte for første gang nogensinde varsel om en tropisk storm (vindstyrke mellem 39 og 73 mil/timen) over Atlanta. I de næste to dage vil Irma fortsætte i nordvestlig retning, ind i Alabama, Mississippi og Tennessee. Ifølge www.weather.com er situationen i Charleston, South Carolina, »dyster«, og myndighederne har udstedt varsel om pludselige oversvømmelser pga. kraftige skybrud. Flere end 120.000 kunder i hele staten er uden strøm.

New York Times: Kinas Silkevej ved at overtage og ødelægge Europa!

11. sept., 2017 – *New York 'Slimes'* havde den 9. sept. en lang polemik imod Kinas Bælte & Vej, der er ved at rykke ind i Serbien, med titlen, »Med Kina, der rykker ind, høster Serbien fordele, med vedhæftede betingelser«. Selvom artiklen fokuserer på Serbien, er den mere generelt rettet mod at provokere hele Europa imod Kina.

Hvad er så disse angivelige betingelser, der er vedhæftet?

»Serbien må acceptere Beijings model for statsstyret udvikling«, skriver *Times'* Barbara Surk og tilføjer, »Serbien vil sandsynligvis også blive belastet med enorm gæld. De fleste investeringer udgøres af lån fra kinesiske banker, typisk med en løbetid over 20 til 30 år med en rentesats på 2 til 2,5 %. Foreløbig har Kina lånt Serbien omkring 5,5 mia. til byggeri af broer, hovedveje og jernbaner«.

Kinesisk imperialisme, selvsagt. Misdæderen er den Nye

Silkevej: »Ved navn den Nye Silkevej skal ruten løbe fra Kina til Tyskland, via den græske havn Piræus, og hen over Balkanlandene«, skriver Surk. Xis angivelige plan skulle være at bryde Europa op og holde Serbien og andre ude af EU: »Hr. Xis beslutning om at forfølge sin signaturpolitik i Serbien, et af de fattigste lande i Europa, var et snu træk, der satte initiativet på kollisionskurs med EU's projekter i området. Hans strategi udnyttede ligeledes EU's vanskelige relationer med de vestlige Balkanlande, der søger optagelse i unionen, og signalerede, at, i takt med, at USA trak sig tilbage fra verdensscenen, var det Kinas mål at udvide sin indflydelse direkte ind i Europas hjerte.«

Hun indrømmer, at Kinas opkøb af landets eneste stålværk reddede 5.200 jobs; at Kina planlægger at bygge en højhastighedsjernbane mellem Beograd og Budapest, og mere endnu. *The Times* himler op om, at dette er i færd med at ødelægge Europas planer om store infrastrukturplaner på Balkan, en plan, der blev udgivet i 2014 »for at forbinde gamle fjender, som Serbien og Albanien, med nye hovedveje og jernbaner for at forøge transporten og strømmen af varer. Initiativet, kendt som Berlin-processen og forfægtet af den tyske kansler, Angela Merkel, er en del af en mere generel integrationsplan for Balkanlandene«. Dette er imidlertid aldrig sket, hvilket *Times* meget belejligt undlader at nævne.

En anden »frygt«, skriver Surk, er, at »Kinas ambitioner vil bevare de autoritære ledere af lande som Serbien ved magten og efterlade nationerne i dyb gæld og hængende på projekter, der er befængt med miljømæssige mangler«. Alle disse investeringer, siger hun, »rejser frygten for, at Beijings generøsitet i balkanlandene ikke kun handler om forretninger, men også om geopolitik«, på en sådan måde, at »de nye normer i Bælte & Vej Initiativet, sammen med Balkanlandenes gamle regeringsværdier, vil udfordre normerne i den Europæiske Union.

Det må man sandelig håbe.

Europa, Bælte & Vej: Thessaloniki Internationale Messe åbner med Kina som æresgæst

11. sept., 2017 – Thessaloniki Internationale Messe åbnede i weekenden 9. – 10. sept. med Kina som årets æresland. Den græske premierminister Alexis Tsipras, der talte ved åbningen af Kinas pavillon den 9. sept., hyldede det kinesisk-græske samarbejde og udtrykte sin tillid til de bilaterale bånd, der intensiveres, rapporterede *Kathimerini* og Nyhedsagenturet for Athen og Makedonien.

Tsipras sagde, at Kina som æreslandet var »en milepæl i de bilaterale relationer, der er blevet styrket i de senere år og har store fremtidsudsigter«. Han roste Kinas Bælte & Vej Initiativ, gentog Grækenlands stærke støtte og understregede den nøglerolle, de kinesiske investeringer spiller for Grækenlands bestræbelser for at overvinde statsgældskrisen og genoprette økonomisk vækst.

»Den kinesiske regerings strategiske initiativ for at investere mere end \$1 billion på globalt plan med den 'Nye Silkevej' sker på et tidspunkt, hvor Grækenland befinder sig i en fase, hvor det skal rejse sig fra den økonomiske krise på et tidspunkt, hvor landet må benytte sin vigtigste, relative fordel, som er, at vort land er det sted, hvor tre kontinenter mødes og bliver et globalt omdrejningspunkt for transport, handel og energi«, sagde den græske premierminister i sin åbningstale.

»COSCO's store investering i havnen i Piræus fulgtes op af

udtryk for betydelig interesse i en række investeringer på et tidspunkt, hvor den græske økonomi er ivrig efter investeringer. De kinesiske selskabers tilstedeværelse er i særdeleshed vigtig og hilses velkommen«, sagde han.

»Vi vil gå hurtigt frem og, via samarbejdet med kinesiske foretagender og kinesiske investeringer her, transformere Grækenland til at blive et internationalt omdrejningspunkt for transport, handel og energi«, sagde Tsipras.

Den kinesiske ambassadør til Grækenland, Zou Xiaoli, sagde i sin tale, at dette var første gang efter 19 år, at Kina var æreslandet ved Messen i Thessaloniki.

»Dette er et klart tegn på de fremskridt, vi har opnået mht. gensidig forståelse og tillid mellem de to lande og folkeslag, og på de fælles bestræbelser på at adressere udfordringer, til alles fordel«, sagde ambassadøren. »Det vil ligeledes udvide udsigterne til udvikling og styrke økonomisk fremskridt i hele Balkanområdet og det sydøstlige Middelhavsområde.«

Zou kaldte Tsipras' nylige besøg i Beijing for en »milepæl« for de to lande, som gjorde det muligt at skabe en gensidigt fordelagtig relation.

Thessaloniki Internationale Messe er den største handelsmesse i Balkanområdet. Det tiltrækker besøgende fra 17 lande og omfatter 1.500 udstillere. Kina har det største udstillingsområde på messen og dækker 6.000 m². Blandt de kinesiske selskaber, der deltager, er China Cosco Shipping Corp., China Development Bank, Shehua Group Ltd., Huawei Technologies Co. Ltd., Zhingxing Telecommunication Equipment Corp., State Grid Corporation of China og Air China; alle er blandt Kinas største.

Foto: Den 82. Thessaloniki Internationale Messe åbnede lørdag, 9. sept. med Kina som æreslandet. Premierminister Alexis Tsipras (midten) ses her klippe båndet ved indvielsen af den kinesiske begivenhed.